

והגרי אלס ואינו פורע נראה שלא יפרע ישראל הלוה למלוה מכיון שהרי על דעת הגרי הלוהו ואם מושווה שקבל יומר מהגרי ישבע שטפת היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

יהיה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

היה קרוב לזרואי דמסתמא נתן לו

כמו שהתנה עמו משום הכי נשבע

שכתוב היסמ ויפטר ע"כ. ותימה דלמה ישבע שטפת היסמ הא אינו טוענו אלל שמה ואין לו עליו אלל חרס סתם (יד) וכדק הבייתו ואולי משום

בעינייהו ומשכונו הדר בעיניה ע"כ. (טו) ואדוני אבי הרא"ש ז"ל לא חילק ואפילו לסברתו אם לא עשאו שליח רק בהבאת המשכון והוא בעצמו נותן המעות לגוי אפשר שהוא מותר אפילו אם אחריות המשכון על השליח: יז ישראל שאמר לחבירו לזה לי מעות מהגוי אם וכך היה הענין גוי שהיה לו ליקח יז ישראל שאמר לחבירו לזה לי מעות מהגוי אם וכך היה מוכן ואמר לשמעון להמליץ לו מעות מיד ויניח לו מהם ק"ח וכך והלך ולקח אומס נרצח אם יבא כמו לזורך גוי ומותר כמו שכתבתי שיהו המעות באחריות לזורך עד שיטלו ליד גוי או נאמר קנאס הוא נפשות ונמלא שהלס לזורך עצמו. אמנם גוי שהביא משכנתו אלל שמה עמו שלט שמעון ואמר הגוי לשלם למנות המעות ומנאס ומנאס לגוי והולכס ק"ח והשיב שכיון שהניח הגוי מקצת המעות לשמעון כדי שיקסם לו הרי שמעון הוא הלוה ואם היה יודע לזורך זה לא היה לו להלוותם אפי"פ שבהיתר על ידי גוי עשה ק"ח ואם לזה אומס נאס הגוי או הוא מותר שיהא באחריותו המעות והמשכון עד שיטלו ליד הגוי:

מקצת אחריותו על השלם משכנו לזה גאלי לזה מוצא גרידא ומהלך ומלוה לגוי ומכל שכן דאסור באחריות המעות על השלם אפי"פ באחריות המשכון על המלוה דאז ודאי משכנו ליה לשלם כאלו לזה מישראל וחסור ומלוה לגוי: ומ"ש ואפילו לסברתו וכו'.

כלומר דהשפא אפשר כיון שהמלוה עצמו נתן המעות לגוי אי"כ אין השלם נעשה לזה כל עיקר וש"י אפילו קיבל עליו אחריות המשכון כהולכה ובהכרח דקימח לן מפנה שומר חנם להיות כשאלל וממילא איפכא נמי כשהגוי עצמו נתן המשכון למלוה וחזור ולוקחו ממנו נשעט פדייה והשלם הוא שמקבל המעות מיד המלוה ומוליכו לגוי על אחריות השלם וכן נשעט פדייה אפשר שאין מה איסור: וכתב דם יוסף ולפי דעת הרא"ש אם הביא הפרסור משכון למלוה אינו יכול להלוות עליו אפילו קיבל אחריות המעות עליו עד שיחזר הפרסור המשכון לגוי וחזור ויקבל ממנו באחריות המלוה וכו' עכ"ל והשיב עליו מהר"ם איסורלש דאין לזך לקבל עליו אחריות המשכון שקודם ההלוואה שאז הפרסור פדיון לא נעשה שלטמו ואין המלוה לזך לקבל רק האחריות שמהלוואה ואיך ומ"ש רבינו על שם הרא"ש שהמלוה יאמר לשלם אמה שהיה שלומי להביא המשכון מיד הגוי מיירי לאמר ההלוואה ענון שהמלוה מסר המעות ליד השלם להלוות לגוי ולטול ממנו המשכון דהשפא נעשה שלטמו של מלוה מיד ולזך שהמלוה יקבל האחריות של המעות והמשכון עליו אבל נכחאי גוונא שכח דם יוסף שהפרסור הביא המשכון מחלה מן הגוי בלא שליחות המלוה פשיטא דא"ל לחזור ולהביאו לגוי כדי שיקבל המלוה אחריות עליו עכ"ל וכן כתב בהגהת שלחן ערוך (פ"ג) והוא דבר פשוט ועוד דלמאי שכתבנו בסמוך (פ"ג) אף הרא"ש לא כתב אלל להחמיר על המלוה אף על פי שאחריות המשכון על השלם אף לאחר ההלוואה וכן נהגים הי"ח מה מימים קדמונים מפי כל הגדולים דלא כדם יוסף: ראובן שהשכין משכנו בד שמעון ומנעו שמעון ואמר לו לזורך לך ומשכנתו אלל גוי נרצח דין זה נאמר בס"ד כמוש משפט סוף סימן ע"ג ועיין כמה שכתב דם יוסף סוף סימן זה:

יז ישראל שאמר לחבירו וכו' עד ואינו דא ודא ע"כ. כלומר דאם היה אחריות הגוי על השלם ועל המשכון אסור משום דהשלם נעשה לזה או ע"כ וגוי נחז ע"כ חז"ל מדיהם וכן פירש דם יוסף:

תיז

בית חדש

יורה דעה קסט הלכות רבית

בית יוסף

כא משכנו ש"י גוי שביד ישראל וכו'. כלומר דכאן אין לו דין פרסור שמביא משכנות של גוים למשכנס נרצח אלל ישראל דאחריותו דהפרסור נעשה שלטמו של המלוה להוליך המעות על אחריותו של מלוה כדלפני אלל כאן דכבר הוא של ישראל שהלוה מעות שלו על משכנו של גוי וזכה בו ואין היתר להלוות עליו אלל על ידי מכירה שמוכר לו כל מה חזקה ושעבוד שיש לו על משכון זה וכו' והוא הדין איפכא דפרסור לא שייך היתר זה דמכירה דכיון שהפרסור אין לו שום זכות ושום שעבוד על המשכון אין שום מכירה ונפלה עליו וכך נראה מקצת הרא"ש בכלל ק"ח סימן ה' חזק לשונו והכא נמי נוכל לומר אם אמר הפרסור לישראל משכון זה של גוי קנה לך המשכון ואם יבא אליך הגוי סנהו לו לפדות ואין לי עסק עמך ולא לך לי אפשר רבית הנאה מיד לזה למלוה ומיהו דבר קשה להחיר אלל כאשר אמרתי שיהא אחריות של המשכון מיד הגוי ואחריות המעות עד שיגיע ליד הגוי על המלוה וכו'. ואני תמה היאך יעלה על הדעת שיקנה המלוה המשכון מיד הפרסור דכיון דאין שליחות לגוי אפילו היה הגוי נותן רשות לפרסור לעשות במשכון מה שירצה רק שישתדל עליו מעות להלוות עליו מכל מקום כיון דהפרסור לא קנה המשכון ואין עליו שום שעבוד לא אפשר להקנותו לאחרים והילכך אין היתר בפרסור אלל על ידי שנעשה שלטמו של מלוה:

אין מקבל עליה השלם אחריות אסור דכיון דגוי לא נעב אלל שליח ומינייה שקיל רבית ושלם שקיל משולח אסור דין ע"כ היכא דגוי אחריותו של מלוה כדלפני אלל כאן דכבר הוא של ישראל שהלוה מעות שלו על משכנו של גוי וזכה בו ואין היתר להלוות עליו אלל על ידי מכירה שמוכר לו כל מה חזקה ושעבוד שיש לו על משכון זה וכו' והוא הדין איפכא דפרסור לא שייך היתר זה דמכירה דכיון שהפרסור אין לו שום זכות ושום שעבוד על המשכון אין שום מכירה ונפלה עליו וכך נראה מקצת הרא"ש בכלל ק"ח סימן ה' חזק לשונו והכא נמי נוכל לומר אם אמר הפרסור לישראל משכון זה של גוי קנה לך המשכון ואם יבא אליך הגוי סנהו לו לפדות ואין לי עסק עמך ולא לך לי אפשר רבית הנאה מיד לזה למלוה ומיהו דבר קשה להחיר אלל כאשר אמרתי שיהא אחריות של המשכון מיד הגוי ואחריות המעות עד שיגיע ליד הגוי על המלוה וכו'. ואני תמה היאך יעלה על הדעת שיקנה המלוה המשכון מיד הפרסור דכיון דאין שליחות לגוי אפילו היה הגוי נותן רשות לפרסור לעשות במשכון מה שירצה רק שישתדל עליו מעות להלוות עליו מכל מקום כיון דהפרסור לא קנה המשכון ואין עליו שום שעבוד לא אפשר להקנותו לאחרים והילכך אין היתר בפרסור אלל על ידי שנעשה שלטמו של מלוה:

הוא חזק פשוט: מצאתי כמוכר ישראל הלוה מעות מגוי לזורך ישראל חבירו שמוחר לאותו ישראל שלם קבא לקבל רבית מיד ישראל חבירו וליהנו לגוי דאפי"ג דאין שליחות לגוי לישראל יש שליחות לאותו שקיבל המעות מיד הגוי לזורך חבירו [קיבל] לישראל המשלח הוא הלוה ולא השלם:

לא מור בשם אביו כדכתיב
בשבעה כלל ק"ח סימן ד'
לב עם בשם רמ"ה וכ"כ אביו
הרמ"ה עם בשם רמ"ה דף קמ"ט
פ"ג ונימוקי' בשם ס"ל
לב עם ושם : דף עם נמוקי'

נקודות הבקש

על כד"ה והפס"ו שלא כדכתיב
דמה שכתב טעור בשם הרמ"ה
שיוסיק לו משכון מנחם נאמי
ונשאל היה כמה שכתב כ"י
אבל לא קאי רמ"ה דכתיב רמ"ה
השנים על הסלוא והל"ה
שכרי דין זה נמנ' הרמ"ה
כלל ק"ח סי' ד' וזה לא הוסיף

בית לחם יהודה

(סימן קס"ה קס"ח סימן י"ד
הבה"ה) שד"ך יפרע קרן
ורבית פ"ג סי' ט"ז
מ"ט דוקא טיבא טיבא
משכון טוב לסלוא עליו
וכו' . ולי נראה ח"ק שהמשכון
הוא טוב דלא טיבא טיבא
לומר לומר לומר לומר לומר
ורבית ז"ל שהמשכון טוב
שמשכון טוב כוכבים אל
הוא וזה לא יתן לו כיוון
כשהוא לכן אומר טיבא טיבא
עליו שהוא יפרע והיו ק"ח
שמיכה עליו לכן אומר ונפרס
בזה כוס כל הסלוא כרבים
תושבין ודבר זה וזהו רמ"ה
לומר על המשכון של עובד
כוכבים שהמשכון שמה הטוב
כוכבים לא יבא ליתן רווחים
גדולים ויעקר שמיכה שלהם
הוא על הישראל שזהו רבית
קלוא ובלתת ק"ח נוספים
שהישראל עמו לו ש"ח על
ז' סי' נכחמין ח"ק
שהמשכון הוא טוב וק"ח קונים
המשכון מהישראל פ"ט :

ברכי יוסף

הודאמו ולא נתן המשכון
למלוה יבא לומר ויפטר
המשכונא מחבירו עליו כרואה
כ"ל מדברי הסופרים . אם
הוא נכנסו בלש לעובד
כוכבים ואמר לישראל מחבירו
סכ"ו משכונא ויהיה בלתי יודע
מותו כיון שלא נתן המעות
לשלי . רבך נתן המעות
בכסותיו : (שם סימן י"ד)
בלבד ולא על השליח וכו' .

חידושי בית מדרש

(סימן קס"ח קס"ח בנקה"ד
ס"כ) אבל לא קאי ארישא .
כ"י ח"ק קלמ"ר דבני דלא
קאי ארישא דסינו בשיטת
מורי מדברי רמב"ם ש"ס
שקט"ו דלויי' כס"ח ח"ק
לשלי' דעת הרמ"ה . ל"ה
בשאלותיו על סלוא וזה
שלא הוסיף בהשגה זו כבר
סק"ו וס"ה ל"ה כ"ה ש"ס
למודיעו כלל כי אם שיבא
כלו כן ומשכנת דנין
שכנתו גלוסן סי' ח' ואפ"ר
דעתו לפרע על דרך הלכות
שכ"ו וק"ל . אבל פשוט דברי
הקור משמע כה"ל :

עצי לבונה

ו"ל לא ידעו על השליח וק"ל
דלא ידעו אחריות כלל בזה
דלויי' רבית וכו' .

לחם לא כן אין המלוה חייב לתת לו המשכון אלא ח"כ שיקאו ממנו
כמ"ס בסמוך ולי"כ דל"ה דגם המרדכי מיידי שהזכיר לו עם הטובד
כוכבים : **במ"ה** אלא תחלת הלואה צריך להיות לצורך העובד
כוכבים . כלומר שיאמר שהוא לזה לצורך עובד כוכבים שידוע
שהוא לזה לצורך עובד כוכבים לא

יחמר שהוא יפרע קרן ורבית וכן
מפורש בתשובת הרשב"ה וז"ל אפי'
לזה אוחס לצורך עובד כוכבים כשאל'
שמעון שהוא יפרע קרן ורבית נמנ' אל'
שמעון לזה ורלוסן מלוה וז"ל וז"ל
שהמשכון של עובד כוכבים לרלוסן
חובט משמעון ושמעון חייב לו וקרוב
בעיני שהאומר כלשון זה שהוא ר"ק
אפי' היה המשכון של עובד כוכבים
דס"ז כאלו שמעון לזה מרלוסן ברבית
ומלוה לעובד כוכבים ע"כ ומצינו
ד"מ וז"ל דמותר להיות לישראל אפי'
ערב קבלן בעד הטובד כוכבים היכל
ש"ס משכון וכדלקמן סימן ק"ע ס"ב
בה"ט שאלו הכס' דתחלת הלואה
היחב לעובד כוכבים מיכו רחמי
והגין בהרבה מקומות שהישראל אומר
בשעת הלואה שהוא יפרע קרן ורבית
וראה דס"ל דדוקא טיבא טיבא המשכון
טוב לסלוא עליו סך הסלואה טיבא
זהו הקרן ורבית שניע עליו אפי'
יעמוד זמן ארוך שאז נראה שסמיכה
המלוה על הישראל ככה"ג אכור לומר
כן וככה"ג באמת רחמי טובהים
שהישראל נותן למלוה ש"ח עליו ע"ד
היחב לבטחון אבל טיבא שהמשכון הוא
טוב ח"ן דברי הישראל בזה מעלים או

מ"ז [מ"ז] לא ישראל שלוח מישראל ברבית לצורך
עובד כוכבים על משכונו של עובד כוכבים
ואחר זמן רוצה המלוה למכרו והשליח אומר אל'
תמכרו כי העובד כוכבים אל' אין המלוה צריך
לחוש לרביו כי אין למלוה עם העובד כוכבים
כלום ואם השליח ירא ממנו יציל עצמו ויפרה
המשכון או יוסיף משכון למלוה כדי שלא
(י"ו) יפסיד בהמתנה :

מ"ח [מ"ח] לא ישראל שאמר לחבירו מול מעות
הללו והלואה אותם לעובד כוכבים ברבית
(כ"א) אם (י"ז) אחריות המעות על השליח בהולכה
או בהבאה אסור למלוה ליקח הרבית מיד
השליח או מיד שלוחו של שליח ואפי' עד מאה
[מ"ט] ואם אין האחריות עליו אלא בשאר שלוחים
אם שומר חנם שומר חנם אם שומר שכר שומר
שכר מותר :

י"ז [ג] לא ישראל שאמר לחבירו לזה לי מעות
מהעובד כוכבים ברבית אם נתן לו משכון
ללות עליו לא י"א אחריות העובד כוכבים
גב על המשכון בלבד ולא על השליח כלל
מותר

אלא ששלחו העובד כוכבים להביא המעות ואח"כ יתן
לא היה אחריות המשכון מעולם על השליח רק השליח
ישראל כמו שכתבתי לעיל יכול השליח לומר אל תמכרו
העובד כוכבים אלס ואם מוכרו וזה השליח לידי ה'
המלוה לפנות כן נראה לי עכ"ל ולא דק בזה דלא
בבדיח ששלחו להביא לו המשכון מעובד כוכבים כ'
מלוה כמ"ס הטור בפירוש בשמו ואפ"ס סיים ש'
מעובד כוכבים יוסיף לישראל משכון וכמו שכתבתי י'
ע"כ ח"ן לדבריו מקום לפט"ד וכל שהשליח ידע שז'
חלם הוא ולא הודיעו לסמלוה ח"ן לו אח"כ להוליה המ'
בלא רבית כי הוא דאפסיד אנפשיה כנל"ד : (כ"ב)
המעות על השליח . מבוזר כ"י בשם בע"ה דו'
למוד דכיינו שיאמר כל זמן שאין העובד כוכבים י'
נותן לך רבית לא יקבל עליו האחריות דכ"ה שכתבתי

העובד כוכבים קרן חייב לפרוע זה הרבית נמנ' גם אחריות הקרן עליו ועיין מ"ס בסי' ק"ע מה שקשה מבין על השליח

חידושי רע"ק

שניתן ישראל לא ידעו ע"י . אולם קשה לי אמאי לא ידעו השליח וכו' .